

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 286/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Р., због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр., адв. Н.Ц., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3768/13 од 25.12.2013.године, у седници већа одржаној 10.04.2014.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3768/13 од 25.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 667/13 од 25.09.2013. године окр. Д.Р., оглашен је кривим због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 3768/13 од 25.12.2013. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Бранилац окривљеног адв. Н.Ц. поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против наведене пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3768/13 од 25.12.2013. године, због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд наведену пресуду укине.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Р. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4, тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су пресудом Апелационог суда у Нишу као и поступком који је претходио њеном доношењу повређене одредбе кривичног поступка везане за достављање првостепене пресуде окривљеном и одредбе везане за право на изјављивање жалбе против првостепене пресуде и то одредбе члана 246. став 1. ЗКП, члана 427. став 5. ЗКП, члана 433. став 1. ЗКП и члана 432. став 1. ЗКП, као и члана 509. став 1. ЗКП.

Наведене повреде закона, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Р. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.